

אנו עולים הגליל

ה חיים ביפו לא הניחו דעתו של אבא ועל כך הוא כותב לאויסישקין :

" — — — ובכל היות העבודה בבייה"ס ביפו חביבה עלי, חוץ הייתה בכל זאת להיות מורה באיזו מושבה ולהמשיך בחיה מורה כפרי..."

אפשרות זו לא איחרה לבוא. ב ביתו של ד"ר היל יפה ביפו, נפגש אבא עם חיים מרגוליס קלורייסקי שהיה פקיד הברון בגליל העליון. קלורייסקי הציע לאבא משרת מנהל בייה"ס במטולה. מובן מalone שלא היה צריך לחזור על ההצעה כי אבא "נפל על המציגה" וכבר ראה עצמו, בעיני רוחו, מורה בכפר ואוטנו הילדים — חקלאים לעתיד לבוא. ולא הייתה לו לאבא שאיפה נעה מזו.

וכך עשינו "קפיקה" מבאר-טובייה המושבה הקיצונית בדרום הארץ, עד מטולה היושבת על גבולה הצפוני. יפו הייתה רק חניתה ביניים.

מעניינות וגדשות הרפתקות היהת הנסעה למטולה. מtower "הרגל" לעקור מקום למקום דזוקא בחורף ואולי היה זה מקוצר רוח לחכות עד האביב, יצאנו לדרכ — שבאותם ימים הייתה אורך מואוד — בחורף. באוניה מצריית